

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1094

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 775 din 22 octombrie 2020 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlament — Senatul României și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, formulată de președintele Senatului	2–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
986. — Hotărâre pentru completarea art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 755/2020 privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 264/2003 privind stabilirea acțiunilor și categoriilor de cheltuieli, criteriilor, procedurilor și limitelor pentru efectuarea de plăți în avans din fonduri publice	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.926. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind utilizarea Sistemului european de management al traficului feroviar — ERTMS în realizarea interoperabilității sistemului feroviar din România cu sistemul feroviar al Uniunii Europene și modificarea/completarea unor regulamente și instrucțiuni din domeniul feroviar	12–13
1.983. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind aprobarea Condițiilor de închiriere a rețelei de telecomunicații C.F.R., cu excepția rețelei GSM-R, cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	14–15
2.981. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 775

din 22 octombrie 2020

asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlament — Senatul României și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, formulată de președintele Senatului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află examinarea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlament — Senatul României și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, cerere formulată de președintele Senatului, în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) pct. A lit. e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cererea a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.748 din 28 mai 2020 și formează obiectul Dosarului nr. 649 E/2020.

3. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 8 iulie 2020, în prezența domnului Cristian Ionescu, consilier în cadrul Cabinetului președintelui Senatului, desemnat să reprezinte președintele Senatului, precum și a doamnei Marinela Mincă, procuror șef al Serviciului judiciar penal din cadrul Secției judiciare, desemnată să reprezinte Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică. Acestea au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat deliberarea pentru data de 15 iulie 2020, iar ulterior pentru data de 15 septembrie 2020, dată la care, având în vedere absența unuia dintre judecătorii care au luat parte la dezbateri, Curtea a amânat deliberarea pentru data de 16 septembrie 2020, iar ulterior pentru data de 6 octombrie 2020. La termenul din 6 octombrie 2020 a fost amânată pronunțarea pentru data de 22 octombrie 2020, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Adresa nr. I 820 din 28 mai 2020, **Președintele Senatului a adresat Curții Constituționale o cerere de constatare și soluționare a conflictului juridic de natură constituțională între Parlamentul României — Senat, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, pe de altă parte**, declanșat de urmărirea penală a președintelui Senatului României, în funcție la data de

5 martie 2017, pe motiv că acesta nu ar fi supus Plenului Senatului solicitarea Agenției Naționale de Integritate de încetare de drept a mandatului de senator al domnului Marcu Ovidiu Cristian Dan și de a declara vacanța locului de senator al acestuia. În opinia președintelui Senatului, **urmărirea penală a unui membru al Senatului României pentru acte de procedură parlamentară, pe care le-a îndeplinit în strictă conformitate cu dispozițiile regulamentare referitoare la exercitarea mandatului de senator, constituie un exces de putere și un amestec direct și neconstituțional al unei structuri a Ministerului Public în activitatea Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării.**

5. **În motivarea cererii** astfel formulate se precizează că art. 69 alin. (2) din Constituție, care consacră nulitatea mandatului imperativ al membrilor Parlamentului, interzice orice ingerințe în activitatea deputaților și senatorilor care ar veni din partea alegătorilor sau autorităților statale. Urmare a acestei interdicții, Ministerul Public nu are dreptul să desfășoare un control asupra activității parlamentare a unui membru al Senatului pentru modul în care acesta își exercită mandatul, cu respectarea strictă a prevederilor regulamentare. Tot astfel, art. 69 alin. (2) din Constituție interzice oricărei autorități publice să impună unui membru al Parlamentului cum să voteze sau să acționeze în exercitarea mandatului obținut prin votul alegătorilor. Se susține că prin urmărirea penală a unui membru al Senatului, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și-a arogat competența de a exercita un control judiciar asupra modului de derulare a unor proceduri parlamentare, realizate conform Regulamentului Senatului, de către președintele acestei Camere legislative, de Biroul permanent al Senatului, precum și de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări. Acele procedurale îndeplinite în conformitate cu prevederile regulamentelor parlamentare nu pot face obiectul controlului organelor Ministerului Public, acestea fiind modalități prin care Camerele Parlamentului își îndeplinesc rolul constituțional și lucrează în temeiul și potrivit propriei autonomii organizatorice și funcționale consacrate în art. 64 alin. (1) din Constituție.

6. Totodată, conflictul juridic de natură constituțională între cele două autorități publice este determinat, potrivit autorului sesizării, și de solicitarea de către Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă instanța supremă a unor documente și acte care au făcut obiectul unor dezbateri parlamentare în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României, solicitare formulată în perioada în care procedura de examinare era încă în desfășurare. În plus, prin aceeași secție, Ministerul Public a solicitat imperativ Senatului să îi prezinte o informare oficială cu privire la stadiul de soluționare a cererii adresate președintelui Senatului României, la data de 24 februarie 2017, de către Agenția Națională de Integritate (ANI). Cum documentele și

actele unei comisii permanente, ca și stadiul de soluționare de către aceasta a unor lucrări ce țin de competența și organizarea sa internă, precum și de regulile de desfășurare a procedurii parlamentare, corespunzătoare competenței unei astfel de comisii, nu pot face obiectul controlului Ministerului Public, se apreciază că, prin aceste imixțiuni ale Secției de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ) în activitatea Senatului României, se încalcă regimul protecției constituționale a mandatului parlamentar, autonomia organizatorică și funcțională a acestei Camere a Parlamentului, prevăzută în art. 64 alin. (1) din Constituție, precum și principiul colaborării instituționale loiale, care este o garanție a respectării principiului constituțional al separației celor trei puteri în stat, consacrat în art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală.

7. În continuare este prezentată jurisprudența Curții Constituționale a României prin care a fost definit conflictul juridic de natură constituțională, solicitându-se Curții să constate ca aspectele sesizate în cerere întrunesc elementele constitutive ale unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României — Senat, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, pe de altă parte.

8. Cu referire la situația de fapt în cauză, se precizează că ANI a transmis la data de 24 februarie 2017 domnului Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu, în calitate de președinte al Senatului la acea dată, și, spre știință, domnului Șerban Nicolae, președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, Raportul de evaluare nr. 30.367/G/II/15.06.2012, referitor la starea de incompatibilitate a domnului senator Marciu Ovidiu Cristian Dan, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 949 din 4 martie 2015, prin care raportul său de evaluare a rămas definitiv. Prin aceeași adresă, președintelui Senatului i s-a solicitat să ia act de situația de încetare de drept a mandatului domnului senator Marciu Ovidiu Cristian Dan și, în consecință, să supună votului plenului Senatului încetarea mandatului de senator al acestuia și declararea vacanței unui loc de senator. Adresa primită din partea ANI a fost înregistrată la Cabinetul președintelui Senatului la data de 2 martie 2017 și, potrivit rezoluției acestuia de la aceeași dată, s-a transmis Biroului permanent al acestei Camere spre analiză și soluționare. În ședința Biroului permanent al Senatului din data de 6 martie 2017, membrii acestuia au luat act de adresa ANI și au cerut Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări „să elaboreze un punct de vedere, astfel încât Biroul permanent să poată decide cum va proceda în continuare”. Comisia astfel sesizată de Biroul permanent, potrivit art. 69 lit. d) din Regulamentul acestei Camere, a desfășurat o serie de activități parlamentare (dezbateri pe marginea Raportului de evaluare al ANI, audieri, examinarea unor documente), a solicitat informații și clarificări din partea agenției respective, a invitat în mod repetat pe președintele acesteia sau pe un reprezentant al său la ședințele sale, pentru a aduce clarificări legate de adresa ANI transmisă președintelui Senatului și înregistrată la data de 2 martie 2017.

9. Între comisia menționată și ANI s-a purtat o corespondență oficială, în legătură cu adresa acesteia din data de 24 februarie 2017, ANI cerând președintelui comisiei respective „să supună votului Plenului Camerei adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan, ca urmare a faptului că Raportul de evaluare nr. 30.367/G/II/15.06.2012 a rămas definitiv prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 949/04.03.2015”. În acest fel, ANI a încălcat, în opinia autorului sesizării, dispozițiile constituționale referitoare la nulitatea mandatului imperativ, exercitând presiuni directe asupra unei comisii permanente a

Senatului, forțând-o să se conformeze concluziilor pe care aceasta le-a formulat în raportul său de evaluare din 2012, rămas definitiv prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție din 2015, decizie emisă anterior validării mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan în 2016. Se susține că acest comportament contravine și principiului colaborării instituționale loiale între autoritățile publice. ANI, prin raportul său de evaluare, nu poate constata decât starea de incompatibilitate în care se află un senator, fără a avea competențe cu privire la dispunerea încetării calității de senator, domeniu în care numai Senatul are competență (Decizia Curții Constituționale nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012).

10. Se apreciază că, prin încălcarea gravă a principiului separației puterilor în stat, Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul PÎCCJ a dispus în scris printr-o ordonanță, la data de 27 martie 2019, ca, în interesul urmăririi penale, Senatul României — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări să predea, până la data de 10 aprilie 2019, „copii certificate ale actelor întocmite și prezentate cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută Solicitarea nr. 2.519 din data de 24 februarie 2017 (reiterată și prin adresele nr. 5.281 din data de 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din data de 9 mai 2017) a ANI”. Prin aceeași ordonanță s-a dispus ca predarea înscrisurilor solicitate să se efectueze până la data de 10 aprilie 2019, la grefa Secției de urmărire penală și criminalistică, sub luare de dovadă. O altă imixtiune în activitatea Senatului constă, în opinia autorului cererii, în scrisoarea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 10 ianuarie 2019 și adresată Senatului României, prin care solicită să-i fie comunicat modul de soluționare a cererii Agenției Naționale de Integritate din 24 februarie 2017 de încetare a mandatului senatorului respectiv, ca urmare a rămânării definitive a raportului de evaluare prin care s-a constatat încălcarea de către acesta a regimului juridic al incompatibilităților parlamentare. Se precizează că după validarea mandatului domnului senator Marciu Ovidiu Cristian Dan nu a fost întreprinsă nicio procedură vizând incompatibilitatea acestuia ca membru al Senatului.

11. În ceea ce privește admisibilitatea cererii, cu referire la cadrul constituțional și legal de referință, se motivează că faptele concrete expuse în cerere dovedesc existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României — Senat și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică — componentă a Ministerului Public, determinat de declanșarea unei proceduri de urmărire penală a unui membru al Senatului României în legătură cu cererea ANI de constatare a încetării de drept a unui mandat de senator, pentru o incompatibilitate anterioară procesului electoral din 2016, precum și de controlul exercitat asupra unei comisii permanente, chiar în timpul în care aceasta derula activități parlamentare din însărcinarea Biroului permanent.

12. Astfel, începerea urmăririi penale împotriva președintelui Senatului pornește de la înțelegerea greșită de către Ministerul Public a poziției sale în conducerea acestei Camere și de la confuzia între atribuțiile pe care Regulamentul Senatului i le conferă și atribuțiile Biroului permanent al Senatului, ca unic organ intern de conducere al Camerei respective, în ceea ce privește procedura de constatare a incompatibilităților parlamentare și de încetare a calității de senator. În realitate însă, primind solicitarea de declanșare a unei proceduri parlamentare referitoare la constatarea stării de incompatibilitate a unui membru al Senatului, președintele acestei Camere a transmis solicitarea menționată Biroului permanent, singurul organism parlamentar competent să inițieze procedura

respectivă. Biroul permanent al Senatului nu avea cum să se pronunțe asupra solicitării Agenției Naționale de Integritate fără să cunoască în amănunt conținutul juridic al raportului de evaluare întocmit de aceasta. De aceea, Biroul permanent al Senatului a sesizat Comisia juridică și i-a cerut să prezinte un punct de vedere referitor la situația juridică a senatorului în cauză. Regulamentul Senatului nu conferă președintelui acestuia o competență decizională specială pentru constatarea stării de incompatibilitate a unui senator și pentru vacantarea mandatului. În această privință, competența revine Biroului permanent (art. 192 și 194 din regulamentul Senatului). Aceeași competență a Biroului permanent al unei Camere a Parlamentului, în materie de constatare a stării de incompatibilitate a unui deputat sau senator, este prevăzută și în art. 17 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

13. Se subliniază că domnul senator Marcu Ovidiu Cristian Dan a obținut mandatul în urma alegerilor parlamentare din 2016, iar mandatul său a fost validat cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute în Regulamentul Senatului. În condițiile în care instanța supremă a confirmat în 2015 Raportul de evaluare întocmit de ANI în 2012 în privința situației de incompatibilitate în care se afla domnul Marcu Ovidiu Cristian Dan în perioada în care a avut calitatea de consilier județean (2008—2012), ar fi trebuit ca ANI să se adreseze Biroului Electoral Central pentru a-i aduce la cunoștință decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție din 2015 sau să ceară în 2016 Senatului să nu valideze mandatul de senator obținut de acesta. În cazul senatorilor și deputaților care au fost validați, mandatul nu mai poate fi pierdut. Hotărârea de validare a mandatului de parlamentar are caracter definitiv. Asupra acesteia, Camera care a aprobat-o nu mai poate să mai revină, sub niciun motiv. Legea nr. 96/2006, invocată de Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul PÎCCJ în Ordonanța din 8 aprilie 2019, reglementează încetarea mandatului de deputat sau de senator pentru motive de incompatibilitate între două funcții sau activități desfășurate concomitent și prevede, în acest sens, data încetării mandatului parlamentar al persoanei în cauză, în funcție de circumstanțele date. Concret, art. 7 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 96/2006 prevede că mandatul parlamentar încetează datorită incompatibilității „la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea”. Legea nr. 96/2006 prevede, totodată, în alineatul (4) al aceluiași articol că, în ipoteza reglementată în art. 7 alin. (2) lit. c), „președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte, adoptarea hotărârii prin care se vacantază locul de deputat sau de senator”. Aceste prevederi invocate de Ministerul Public în Ordonanța din 8 aprilie 2019 nu sunt, însă, aplicabile domnului Marcu Ovidiu Cristian Dan, întrucât acesta nu mai este consilier județean.

14. Învinuirea adusă președintelui Senatului în dosarul de urmărire penală constă în faptul că **nu a supus Plenului Senatului hotărârea de vacantare a mandatului de senator deținut de domnul Marcu Ovidiu Cristian Dan**. După cum rezultă din art. 7 alin. (4) din Legea nr. 96/2006, **singura atribuție și obligație legală parlamentară ce revenea președintelui Senatului consta în a lua act de situația prezentată în cererea adresată de ANI referitoare la cauza de încetare a mandatului de senator al domnului Marcu Ovidiu Cristian Dan și de a sesiza Biroul permanent**, pentru ca acesta să dispună continuarea procedurii prevăzute în regulamentul Senatului. Filosofia Legii nr. 96/2006 referitoare la constatarea încetării mandatului de senator și, respectiv, la vacantarea acestuia cuprinde două faze diferite, în derularea cărora au atribuții distincte atât președintele Camerei, cât și Biroul permanent al acesteia. Deși legiuitorul prevede în art. 7

alin. (4) din Legea nr. 96/2006 că președintele Camerei legislative ia act de încetarea mandatului și supune votului Plenului adoptarea hotărârii de vacantare a mandatului parlamentar, aplicarea textului legal presupune un act unilateral al președintelui Camerei, de luare la cunoștință a unei situații juridice, și, în continuarea acestuia, exprimarea unui vot politic în plen, ca orice alt senator, provocat, însă, de Biroul permanent, prin includerea operațiunii de votare pe ordinea de zi a unei ședințe a Senatului. **Potrivit cutumei parlamentare, președintele Senatului nu are dreptul să supună direct votului Plenului nicio hotărâre sau niciun alt act fără ca Biroul permanent să-și exprime în prealabil un punct de vedere cu privire la oportunitatea deciziei respective**. Această filozofie a legiuitorului se bazează pe realitatea că Senatul este un corp politic în care se confruntă interese și ideologii politice diferite. Acesta este motivul pentru care președinții Camerelor nu sunt și organe de conducere ale acestora. Orice decizie care este adoptată de Camerele legislative reflectă configurația politică a acestora. Aceasta este o condiție a democrației parlamentare în orice stat de drept. În plus, Biroul permanent întocmește proiectul ordinii de zi cu aprobarea comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

15. Potrivit autonomiei organizatorice și funcționale a Parlamentului și a Camerelor sale legislative, consacrată de art. 64 alin. (1) din Constituție și extinsă și la nivelul comisiilor parlamentare, Comisia juridică a Senatului, investită de Biroul permanent la data de 6 martie 2017 să efectueze o analiză a adresei transmise Senatului de către ANI și să prezinte biroului permanent un punct de vedere specializat, are, potrivit regulamentului Senatului și cutumei parlamentare, dreptul de a-și organiza și desfășura activitatea după reguli proprii, desigur, fără a nesocoti sau încălca Constituția și regulamentele parlamentare. Este inadmisibil să se impună unei comisii parlamentare, de către o altă autoritate publică, respectiv, Ministerul Public, prioritizarea lucrărilor comisiei. Acesta este și o explicație a faptului că în Senat nu s-a putut da o rezolvare rapidă unei cereri adresate acestuia de către ANI. De aceea, pare curioasă și chiar de neînțeles graba cu care ANI a intervenit direct în activitatea Senatului pentru soluționarea rapidă a cererii sale. Or, așa cum se arată în Decizia Curții Constituționale nr. 972/2012, după adoptarea raportului de evaluare, ANI nu mai are un rol activ. În cazul contestării la instanța competentă a raportului său, ANI va aștepta soluția instanței, după care, dacă decizia îi este favorabilă, va solicita Camerei interesate să procedeze în sensul deciziei respective. Aceste intervenții sunt cu atât mai grave cu cât sunt menționate de Ministerul Public pentru a culpabiliza atât Comisia juridică a Senatului, cât și pe acesta în ansamblul său.

16. Se arată că tot ceea ce se reproșează președintelui Senatului în legătură cu cererea ANI se referă la activitatea parlamentară propriu-zisă și, implicit, la mai multe proceduri de vot la care acesta a participat în calitate de membru al Biroului permanent al Senatului. Din acest punct de vedere, devin incidente dispozițiile art. 72 din Constituție, potrivit cărora „deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului”. Regimul protecției legale a mandatului parlamentar este de rang constituțional și orice atingere adusă acesteia reprezintă o încălcare gravă a democrației parlamentare. Ancheta penală este o imixtiune a Ministerului Public — Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică în activitatea Senatului și încalcă principiul legalității și cel al imparțialității activității procurorilor, consacrate în art. 132 alin. (1) din Constituție. Potrivit art. 69 alin. (1) din Constituție, deputații și senatorii se află în serviciul poporului, iar activitatea lor parlamentară este subsumată în ansamblul ei realizării voinței politice și a intereselor națiunii, corespunzătoare

rolului Parlamentului. Din această perspectivă se înțelege că orice activitate a deputaților și senatorilor corespunzătoare Constituției, legilor subsecvente acesteia, regulamentelor și cutumei parlamentare este scoasă de sub incidența altor puteri ale statului. Senatorii și deputații nu pot fi subiecți activi ai infracțiunii de abuz de putere și de uzurpare de calități oficiale, dacă activitatea lor este subsumată rolului constituțional al Parlamentului și respectă prevederile regulamentare. Probele existente la dosar dovedesc că întreaga procedură parlamentară s-a derulat cu respectarea tuturor regulilor democratice de transparență și solicitare față de cererea trimisă Senatului de către ANI. De asemenea, din stenograma ședinței Biroului permanent din data de 6 martie 2017 rezultă că toți membrii Biroului permanent al Senatului, indiferent de apartenența lor politică, au fost în unanimitate de acord cu această procedură.

17. În concluzie, se apreciază că „**rezultă cu evidență caracterul neîntemeiat al procedurii de urmărire penală a președintelui Senatului**”, precum și faptul că este inadmisibil să se solicite unei comisii permanente documente în timpul derulării unei proceduri parlamentare și să i se stabilească ordinea de prioritate a lucrărilor sale. Ministerul Public — PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică, continuând să instrumenteze dosarul de urmărire penală împotriva unui senator, nu face altceva decât să se interfezeze ilegal în activitatea Senatului, afectându-i rolul, misiunea și autonomia organizatorică și funcțională conferite de Constituție. Se susține, astfel, un comportament instituțional neloial din partea unei structuri a autorității judecătorești, prin care se încalcă grav principiul constituțional al separației puterilor în stat și principiile statului de drept. Solicitarea de documente de către Ministerul Public printr-o structură specializată a acestuia este un amestec grav în activitatea Senatului, de natură să dea naștere unui conflict juridic de natură constituțională. Cum documentele unei comisii parlamentare nu pot face obiectul unui control din partea altei autorități publice, este clar că prin solicitarea de documente cu caracter parlamentar de către o structură a Ministerului Public s-a născut un conflict juridic de natură constituțională între Parlament și autoritatea publică respectivă.

18. Ca urmare, se solicită plenului Curții Constituționale să **constate existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României — Senatul, pe de o parte, și Ministerul Public — PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică, pe de altă parte; să constate cauza conflictului: Ministerul Public — PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică și-a arogat competența de urmărire penală a unui senator, în afara cadrului constituțional și legal pentru o astfel de procedură; să statueze ca, pe viitor, structurile judiciare ale Ministerului Public să își circumscrie competența la cadrul constituțional și legal prevăzut pentru funcționarea acestora.**

19. În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea a fost comunicată părților aflate în conflict și li s-a solicitat să își exprime punctul de vedere asupra conținutului conflictului și asupra eventualelor căi de soluționare a acestuia.

20. **Ministerul Public — PÎCCJ** a transmis punctul său de vedere cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.038 din 12 iunie 2020, prin care apreciază că în cauză nu există un conflict juridic de natură constituțională.

21. După ce se realizează o sinteză a susținerilor autorului sesizării și se prezintă situația de fapt în cauză, se arată că, printr-o **ordonanță din 27 martie 2019**, Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul PÎCCJ a **solicitat Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări să predea, până la data de 10 aprilie 2019, copii certificate ale actelor**

întocmite și prezentate cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută Solicitarea nr. 2.519 din 24 februarie 2017 (reiterată și prin adresele nr. 5.281 din 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din 9 mai 2017) a ANI.

22. De asemenea, **printr-o scrisoare adresată Senatului României, la data de 10 ianuarie 2019, Ministerul Public — PÎCCJ a solicitat să i se comunice modul de soluționare a cererii ANI** din 24 februarie 2017 de încetare a mandatului domnului senator Marciu, ca urmare a rămânerii definitive a raportului de evaluare prin care s-a constatat încălcarea de către acesta a regimului incompatibilităților parlamentare.

23. **Prin Ordonanța nr. 402/P/2018 din 27 septembrie 2018 a Secției de urmărire penală și criminalistică, s-a început urmărirea penală în cauză cu privire la săvârșirea faptei de abuz în serviciu** prevăzute de art. 297 alin. (1) din Codul penal. În motivarea acestui act procedural s-a reținut că persoana vătămată Matei Cristian a sesizat PÎCCJ cu privire la săvârșirea de către Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton, în calitate de președinte al Senatului României, a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal. În acest sens, persoana vătămată a arătat că, prin Raportul de evaluare nr. 30.367/G/II/15 iunie 2012, ANI — Inspekția de Integritate a constatat că Marciu Ovidiu Cristian Dan s-a aflat în stare de incompatibilitate în perioada mandatului de consilier județean 2008—2012, întrucât nu a respectat dispozițiile art. 90 din Legea nr. 161/2003. Raportul de evaluare a fost menținut prin Sentința civilă nr. 4.111 din 18 decembrie 2013 pronunțată în Dosarul nr. 212/122/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, definitivă prin Decizia nr. 949 din 4 martie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

24. Prin **Adresa nr. 2.519 din 24 februarie 2017**, ANI a solicitat Senatului României să **ia act de încetarea mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan** ca urmare a faptului că raportul de evaluare menționat a rămas definitiv prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție și să supună votului Plenului Senatului adoptarea unei hotărâri prin care se vacantează locul de senator în cauză. **ANI a reiterat solicitarea prin adresele nr. 5.281 din 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din 9 mai 2017.** Astfel, persoana vătămată Matei Cristian a sesizat în cauză că Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de președinte al Senatului României, contrar dispozițiilor art. 7 alin. (4) raportat la alin. (2) lit. c) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, prin neîndeplinirea actelor vizând constatarea încetării mandatului de senator al lui Marciu Ovidiu Cristian Dan, ca urmare a raportului de evaluare rămas definitiv, și nesupunerea votului Plenului Senatului a adoptării unei hotărâri de vacantare a locului de senator în cauză, i-a cauzat vătămarea drepturilor. În urma alegerilor parlamentare din toamna anului 2016, persoana vătămată Matei Cristian a ocupat pe buletinul de vot pentru funcția de senator din partea Partidului Social Democrat, în Circumscripția electorală nr. 19 Giurgiu, poziția următoare după Marciu Ovidiu Cristian Dan.

25. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 5 aprilie 2019 a Secției de urmărire penală și criminalistică s-a dispus extinderea urmăririi penale** sub aspectul săvârșirii faptei de **uzurpare de calități oficiale** prevăzute de art. 258 alin. (1) și (2) din Codul penal, reținând-se că din mijloacele de probă administrate rezultă că și la data emiterii acestei ordonanțe Marciu Ovidiu Cristian Dan are calitatea de senator în Parlamentul României, deși raportul de evaluare al ANI a rămas definitiv prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție.

26. La data de **10 ianuarie 2019**, în temeiul art. 169 din Codul de procedură penală, **Secția de urmărire penală și criminalistică a solicitat Senatului României ca, în interesul urmăririi penale efectuate în cauză, să comunice până la data de 1 februarie 2019 modul de soluționare a cererii formulate de ANI.**

27. Prin **Adresa nr. XIX/3 din 5 februarie 2019**, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a precizat că „sesizarea ANI a fost dezbătută pe parcursul mai multor ședințe, ce au presupus audierea domnului senator Marciu și analiza documentelor depuse la comisie. Având în vedere că în cauza respectivă au fost pronunțate, de-a lungul timpului, mai multe hotărâri judecătorești, inclusiv de anulare a deciziilor Consiliului Județean Giurgiu, prin care se constată încetarea de drept a mandatului domnului Marciu, Comisia este în curs de pronunțare asupra acestui dosar”. Având în vedere acest răspuns, la data de **13 februarie 2019**, Secția de urmărire penală și criminalistică, în temeiul art. 169 din Codul de procedură penală, a solicitat Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului să trimită, până la data de 15 martie 2019, copii certificate ale actelor întocmite și prezentate cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută Solicitarea ANI nr. 2.519 din 14 februarie 2017 (reiterată și prin adresele nr. 5.281 din 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din 9 mai 2017).

28. Prin Adresa nr. XIX/3 din 18 martie 2019, Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări a solicitat procurorului general al PÎCCJ să îi fie comunicat „obiectul urmăririi penale și limitele acesteia, pentru a aprecia dacă solicitarea de a transmite copii ale unor documente dintr-o cauză în curs de soluționare nu ar trebui să urmeze procedura referitoare la protecția constituțională a activității parlamentare, având în vedere că întreaga activitate a senatorilor desfășurată în comisii de specialitate sau în plen este supusă procedurii de vot”.

29. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 8 aprilie 2019, s-a dispus în temeiul art. 170 din Codul de procedură penală predarea către PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică de copii certificate ale actelor întocmite și prezentate cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută Solicitarea ANI nr. 2.519 din 24 februarie 2017 (reiterată prin adresele nr. 5.281 din data de 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din 9 mai 2017) prin care s-a cerut să ia act de încetarea mandatului de senator al lui Marciu Ovidiu Cristian și să supună votului Plenului Senatului adoptarea unei hotărâri prin care se vacantează locul de senator în cauză. În motivarea acestui act procedural s-a reținut că, potrivit art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală, procedura în cursul urmăririi penale este nepublică. Această prevedere legală se coroborează cu alte dispoziții din Codul de procedură penală care stabilesc expres și limitativ accesul părților, subiecților procesuali principali și expertului la datele și probele din dosar. Senatul României — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări nu are niciuna dintre aceste calități procesuale și nu are nicio prerogativă legală de a analiza sau a cenzura în vreun fel această cerere formulată de PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică de a pune la dispoziție copii certificate ale unor înscrisuri care constituie probe în Dosarul nr. 402/P/2018, ci are doar obligația corolativă dreptului organului judiciar de a dispune, prevăzută de art. 170 alin. (1) din Codul de procedură penală, care este o normă imperativă. Pe de altă parte, imunitatea parlamentară prevăzută de art. 72 alin. (1) din Constituție nu are nicio relevanță sub aspectul acestei obligații ce îi revine în cauză Senatului României — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, obiectul cauzei vizând situația prevăzută de alin. (2) teza întâi din același articol al Legii fundamentale. De altfel, legiuitorul a prevăzut în art. 283 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală că neîndeplinirea de către orice persoană a obligației de prezentare, la cererea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, a obiectelor ori înscrisurilor cerute de acestea constituie abatere judiciară săvârșită în cursul procesului penal și se sancționează cu amendă judiciară. De asemenea, potrivit art. 271 alin. (1) lit. b) din Codul penal, constituie infracțiunea de obstrucționare a justiției fapta persoanei care, fiind avertizată asupra consecințelor faptei sale, refuză să pună la dispoziția organului**

de urmărire penală, în tot sau în parte, datele, informațiile, înscrisurile sau bunurile deținute, care i-au fost solicitate în mod explicit, în condițiile legii, în vederea soluționării unei cauze.

30. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 10 octombrie 2019, comunicată Senatului României — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus predarea către parchet a copiilor certificate ale actelor întocmite cu ocazia ședințelor în care a fost dezbătută Solicitarea ANI nr. 2.519 din 24 februarie 2017 (reiterată prin adresele nr. 5.281 din data de 18 aprilie 2017 și nr. 6.238 din 9 mai 2017).**

31. Prin **Adresa nr. XIX/3 din 28 octombrie 2019**, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului a comunicat PÎCCJ înscrisuri din dosarul comisiei privind pe senatorul Marciu Ovidiu Cristian Dan și opinia președintelui comisiei cu privire la aserțiunile PÎCCJ referitoare la regulile aplicabile imunității parlamentare și nulitatea mandatului imperativ.

32. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 19 decembrie 2019, Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 297 alin. (1) din Codul penal. În motivarea acestei ordonanțe, cu privire la încetarea calității de senator în caz de incompatibilitate, s-a reținut că în cauză era incidentă interdicția prevăzută de art. 25 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, din a cărei interpretare *a fortiori* rezultă aplicarea interdicției și atunci când persoana ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate. Potrivit art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, calitatea de deputat sau senator încetează în caz de incompatibilitate. Art. 7 alin. (2) lit. c) din același act normativ arată că încetarea mandatului de deputat sau senator datorită incompatibilității are loc la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul ANI prin care s-a constatat incompatibilitatea.**

33. Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, s-a arătat că încălcarea legii de către făptuitorul Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton constă în neîndeplinirea obligației prevăzute de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în care se arată că, în cazul arătat la art. 7 alin. (2) lit. c), președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator. Această normă imperativă stabilește o obligație în sarcina președintelui Camerei, nerespectarea acesteia și producerea urmărilor imediate (vătămarea drepturilor persoanei vătămate Matei Cristian) conducând la concluzia calității acestuia de subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

34. Se apreciază că imunitatea parlamentară prevăzută de art. 72 alin. (1) din Constituție nu are incidență în cauză, întrucât situația analizată implică nu numai exprimarea votului vizat de norma juridică constituțională sus-menționată, ci însăși exprimarea unui vot de către președintele Senatului; astfel, dispoziția legală încălcată de către subiectul activ, respectiv art. 7 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 96/2006, stabilește o conduită imperativă (de a lua act și de a supune votului), de la care nu se poate deroga. De altfel, în conformitate cu caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale (Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012), nici nu se poate pune problema existenței unui vot politic privind constatarea stării de incompatibilitate, Senatul având obligația de a lua act de existența stării de incompatibilitate a senatorului

Marcu Ovidiu Cristian Dan, potrivit celor statuate în Decizia nr. 949 din 4 martie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 29 ianuarie 2020 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale** față de Marciu Ovidiu Cristian Dan pentru săvârșirea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale prevăzută de art. 258 alin. (1) din Codul penal. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 4 martie 2020 s-a dispus extinderea urmăririi penale** față de Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton sub aspectul săvârșirii complicității la fapta de uzurpare de calități oficiale prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 258 alin. (1) și (2) din Codul penal, constând în aceea că, în perioada 2 martie 2017—2 septembrie 2019, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de președinte al Senatului României, prin neîndeplinirea actelor vizând constatarea încetării mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și nesupunerea votului Plenului Senatului a adoptării unei hotărâri de vacantare a locului de senator în cauză, l-a ajutat pe suspectul Marciu Ovidiu Cristian Dan să folosească fără drept calitatea oficială de senator, care implică exercițiul autorității de stat, urmată de îndeplinirea actelor legate de această calitate.

36. Prin **Ordonanța nr. 402/P/2018 din 29 mai 2020 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale** față de Marciu Ovidiu Cristian Dan **pentru săvârșirea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale** prevăzute de art. 258 alin. (1) din Codul penal, reținându-se că, potrivit art. 25 din Legea nr. 96/2006, Marciu Ovidiu Cristian Dan avea interdicția de a mai ocupa o funcție sau o demnitate publică timp de 3 ani de la data de 4 martie 2015, când a rămas definitiv raportul de evaluare prin care s-a constatat starea de incompatibilitate.

37. În continuare, se invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a definit conflictul juridic de natură constituțională și prezintă reperele conflictului juridic de natură constituțională din prezenta cauză, așa cum rezultă din cererea formulată de președintele Senatului. Față de aceste repere, se solicită Curții să disocieze, din motivarea sesizării, pretinsele acte generatoare de conflict emenate din activitatea Ministerului Public de cele care vizează conduita ANI, entitate juridică distinctă, al cărei comportament este în egală măsură criticat de autorul sesizării. Ministerul Public nu răspunde în prezenta procedură pentru actele și faptele pretins neconstituționale care emană de la o altă autoritate publică față de care nu are raporturi juridice. Demersurile repetate ale ANI și modalitatea în care acestea au fost tratate la nivelul Camerei parlamentare din care face parte senatorul Marciu Ovidiu Cristian Dan constituie elemente de fapt care sunt analizate în cadrul dosarului penal aflat în lucru la Secția de urmărire penală și criminalistică, nu acte sau fapte ale acestei secții.

38. Cât privește actele de urmărire penală efectuate în Dosarul penal nr. 402/P/2018 al Secției de urmărire penală și criminalistică, se arată că nu vizează elemente care se circumscriu principiului autonomiei parlamentare, mandatului reprezentativ și imunității parlamentare, din perspectiva substanțială a iresponsabilității parlamentare. Principiul autonomiei regulamentare nu este absolut, însăși Constituția stabilind ansamblul reglementărilor ce pot face obiectul regulamentului parlamentar, precum și domeniile de raporturi sociale interesând organizarea internă și funcționarea Camerelor, care nu pot face obiectul regulamentului parlamentar (indemnizațiile parlamentare, incompatibilitățile stabilite prin lege organică). Totodată, prin regulamentele parlamentare pot fi stabilite reguli privind sancționarea disciplinară a parlamentarilor pentru abaterile de la normele de ordine interioară, dar nu pot fi reglementate reguli privind sancționarea penală a parlamentarilor, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 65 din 6 iunie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 22 iunie 1994). Din aceste perspective se solicită Curții Constituționale

să observe că nici până la data formulării sesizării Senatul României nu a adoptat o hotărâre cu privire la vacantarea mandatului de senator ocupat de domnul Marciu Ovidiu Cristian Dan, deși Camera din care acesta face parte, prin organele sale de conducere, în speță, președintele Camerei, a fost sesizată încă din luna februarie 2017, iar Comisia juridică, de numiri, disciplină și imunități a Senatului nu a prezentat Biroului permanent al acestei Camere un raport în chestiunea cu care a fost sesizată. Trimiterea solicitării ANI la comisia de specialitate a avut efectul de a conduce la amânarea *sine die* a votului în Senat, configurându-se astfel elementele unui abuz procedural dezavuat în jurisprudența constituțională invocată.

39. Se mai arată și că prin Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013, Curtea Constituțională a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, și autoritatea legiuitoare, reprezentată de Senatul României, prin omisiunea acestuia din urmă de a finaliza procedura parlamentară cu privire la sesizarea ANI și a stabilit că Senatul României urmează să decidă cu privire la încetarea sau nu a calității de senator a domnului Mora Akos Daniel, după interpretarea legală a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010. Situația factuală care a stat la baza acestei decizii este similară celei din prezenta cauză, senatorul în funcție fiind declarat incompatibil pentru fapte în legătură cu exercitarea mandatului de consilier județean, context în care Curtea a statuat asupra caracterului auxiliar al comisiilor parlamentare. Se apreciază că, și în prezenta cauză, autonomia regulamentară parlamentară este invocată de autorul sesizării pentru a justifica turpitudinea unui organism de lucru auxiliar al Senatului și omisiunea de a finaliza procedura parlamentară cu privire la sesizarea ANI prin deplasarea centrului de decizie spre o comisie permanentă, în detrimentul plenului Camerei din care făcea parte senatorul aflat în stare de incompatibilitate, contrar însuși principiului autonomiei parlamentare care a fost deturnat, în fapt, de la înțelesul și scopul său constituțional. Spre deosebire însă de cauza precedentă, în care Curtea Constituțională a invitat Senatul să facă interpretarea legală a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, la data la care ANI a sesizat Senatul pentru vacantarea locului de senator ocupat de domnul Marciu Ovidiu Cristian Dan exista în ordinea juridică și Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, prin care s-a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Curtea a menționat acolo că, în litera și spiritul legii, poate subzista doar interpretarea potrivit căreia o persoană care a ocupat, spre exemplu, funcția de consilier local sau județean și cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau încălcarea regimului privind conflictul de interese nu mai poate ocupa, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, nicio altă funcție eligibilă (spre exemplu, senator, deputat, primar, consilier local etc.). Se apreciază că, din această perspectivă, sesizarea formulată de președintele Senatului se înfățișează și ca o modalitate de validare a unei conduite juridice contrare dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție care consfințesc caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

40. Referitor la pretinsa încălcare a principiului mandatului reprezentativ, a interdicției mandatului imperativ și a principiului imunității parlamentare, se arată că aceste aspecte țin de protecția constituțională a mandatului parlamentar. Cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, se arată că situația analizată în cadrul prezentului conflict nu vizează adoptarea unui act normativ, ci fapte cu relevanță penală în legătură cu omisiunea emiterii unor hotărâri ale Senatului în

procedura de constatare a incompatibilității unui senator, ce au caracterul de acte individuale. Împrejurarea că un act cu caracter individual emis de o autoritate publică poate fi contestat pe calea contenciosului constituțional sau administrativ nu poate exclude răspunderea penală a funcționarului în cazul în care se probează că a încălcat legea cu vinovăție și a produs una din urmările prevăzute în conținutul constitutiv al unei infracțiuni. Se apreciază ca fiind relevantă Decizia nr. 757 din 23 noiembrie 2017 (paragrafele 69 și 75) prin care Curtea a reținut că organul de urmărire penală are competența de a cerceta actele/faptele cu relevanță penală săvârșite în legătură cu emiterea actului administrativ individual și că acesta este singurul competent să aprecieze cu privire la îndeplinirea standardului de bănuială rezonabilă, atunci când decide aplicarea art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală; deși textul legal nu definește această sintagmă, ea nu presupune o competență discreționară, ci implică existența unor împrejurări de fapt care să formeze și să fundamenteze concluzia potrivit căreia o anumită persoană ar fi putut săvârși o infracțiune. Decizia de a începe o urmărire penală *in personam* este o competență exclusivă a organului de urmărire penală.

41. Se invocă, de asemenea, Raportul CDL-AD (2014)011 al Comisiei de la Veneția cu privire la scopul și ridicarea imunităților parlamentare, adoptat la cea de-a 98-a sesiune plenară, 21—22 martie 2014, în care s-a arătat că imunitatea parlamentară este un element legitim comun al dreptului constituțional, justificat de necesitatea asigurării efective a libertății de exprimare în dezbaterile politice în cadrul adunărilor reprezentative alese democratic, în scopul protejării funcțiilor democratice ale parlamentului însuși (paragrafele 84, 85) și că această garanție nu ar trebuie extinsă dincolo de scopul protejării funcțiilor democratice ale Parlamentului (paragraful 90 teza I). În acest sens, Comisia de la Veneția a arătat că exacerbarea principiului libertății absolute a votului nu ar trebui să constituie un obstacol în calea urmăririi unor fapte atunci când acuzația nu vizează votul, ci fapte penale în legătură cu votul (paragraful 94).

42. Or, în cauză, faptele care fac obiectul cercetării în Dosarul nr. 402/P72018 al Secției de urmărire penală și criminalistică nu pun în discuție elemente ale raporturilor constituționale dintre președintele Senatului, alegători sau partidul din care face parte, ci chestiuni administrative, organizatorice cu privire la soluționarea cererii de vacantare a locului unui senator a cărui incompatibilitate a fost constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, într-o procedură care a avut ca efect deplasarea centrului de decizie de la camera sesizată, spre o comisie. Se pune în discuție îndeplinirea unor atribuții pur administrativ-organizatorice, acte și fapte cu relevanță penală care nu au legătură cu votul parlamentar, dispozițiile constituționale evocate nefiind astfel incidente. Se mai arată și faptul că modul de instrumentare a unui dosar penal nu poate fi verificat pe calea art. 146 lit. e) din Constituție, nefiind de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală de a începe o urmărire penală *in personam* ori de a administra anumite probe. Față de dispozițiile art. 131 și art. 132 din Constituție, se arată că Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. Legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate de către procuror pot face obiect al cenzurii de către procurorul ierarhic superior și de către judecătorul de drepturi și libertăți, potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 339—341 din Codul de procedură penală și de către instanța de judecată, în cadrul procedurii de cameră preliminară, în temeiul prevederilor art. 342—348 din Codul de procedură penală.

43. Obiectul urmăririi penale, respectiv activitatea de anchetă nu poate face obiect al controlului constituțional, ci acesta poate fi verificat în cadrul funcției de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată de către judecător. Curtea Constituțională nu se poate substitui judecătorului de cameră preliminară în a cărui competență intră verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Mai mult, aducerea în dezbateri publică și în fața instanței de contencios constituțional a unor acte de urmărire penală efectuate într-un dosar penal aflat într-o fază procesuală nepublică contravine dispozițiilor art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală. Activitatea procurorilor, la care se face referire în sesizare, nu reprezintă altceva decât expresia unor competențe constituționale și legale proprii, neavând aptitudinea de a conduce la un conflict juridic de natură constituțională.

44. Aflarea adevărului este un principiu fundamental al procesului penal prevăzut de art. 5 din Codul de procedură penală, potrivit căruia organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. Administrarea probelor este guvernată de principiul libertății, ceea ce înseamnă că organele judiciare au libertatea folosirii oricărui mijloc de probă, dacă nu este interzis de lege (art. 97 din Codul de procedură penală) și se derulează în baza unor reguli generale și speciale prevăzute în Codul de procedură penală. Acest fapt legitimează organele judiciare să procedeze la toate actele necesare cercetării și urmăririi infracțiunilor, precum și la toate actele utile stabilirii adevărului, prin recurgerea la procedeele probatorii și la mijloacele de probă permise de lege. Obligația organelor judiciare de a ridica înscrisurile ce pot servi ca mijloace de probă în procesul penal (art. 169 din Codul de procedură penală) este dublată de obligația de a prepara a unor astfel de înscrisuri de către cei care le dețin (art. 170 din Codul de procedură penală). De la această obligație nu sunt exceptate autoritățile publice, neexistând niciun fel de interdicție în a solicita date ori înscrisuri de la o comisie parlamentară. Se apreciază că, în cazul autorităților și instituțiilor statului, obligația procesuală de a prezenta proba solicitată de organele judiciare este circumscrisă și datoriei de a avea un comportament loial, sens în care se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017. Senatul nu poate refuza comunicarea către organul judiciar de date și informații, solicitate în cadrul administrării de probe într-o procedură judiciară, în baza dispozițiilor procedurale penale, fără a prejudicia independența autorității judiciare și a afecta actul de justiție, în timp ce autoritatea judiciară nu are obligația de a da curs solicitării de a comunica Senatului date și informații cu caracter nepublic, dintr-o anchetă penală.

Corespondența cu o comisie parlamentară pe parcursul unei investigații penale, justificată de administrarea de probe, nu echivalează cu o imixtiune în activitatea parlamentară, iar evaluarea probelor obținute cu un control asupra oportunității și legalității documentelor comisiei. Ca urmare, conduita Ministerului Public nu reprezintă o încălcare a principiului separației puterilor în stat, garantat de art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece activitățile desfășurate în dosarul penal sunt strict specifice competențelor sale constituționale și legale și nu se poate vorbi despre o arogare de atribuții specifice altei puteri.

45. Pentru toate aceste considerente, se solicită Curții Constituționale să constate că în cauză nu există un conflict juridic de natură constituțională.

46. Întrucât cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională nu a fost însoțită de niciunul dintre documentele invocate în conținutul său, Curtea Constituțională

a solicitat autorului sesizării, cu Adresa nr. 3.567 din 30 iunie 2020, transmiterea, în copie, a tuturor documentelor invocate în cererea adresată Curții Constituționale.

47. Cu adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.763 din 7 iulie 2020, Președintele Senatului a transmis Curții Constituționale următoarele documente: referatul procurorului de caz din 18 septembrie 2019 „în care este prezentată opinia șefilor săi ierarhici (...) potrivit căreia «președintele Senatului nu poate fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu prevăzut de art. 297 alin. (1) din Codul penal, fiind incidentă imunitatea parlamentară» și că dispunerea prin ordonanța din 27 martie/8 aprilie ca Senatul, respectiv Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări să predea înscrisurile care pot servi ca mijloc de probă în cauză, este de natură să genereze «un conflict juridic de natură constituțională între Senatul României și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție»; stenograma ședinței Biroului Permanent al Senatului din 6 martie 2017; adresa ANI din 18 aprilie 2017, înregistrată la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări la data de 19 aprilie 2017; adresa Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări către președintele ANI din 2 mai 2017 (și copia transmisă prin fax); Adresa aceleiași comisii către președintele ANI din 8 mai 2017; Adresa aceleiași comisii către Consiliul Național de Integritate, din luna mai 2017; Adresa aceleiași Comisii către ANI, din luna mai 2017; Adresa către ANI din luna mai 2017 și documentele transmise de senatorul Marciu Ovidiu Cristian Dan; Adresa Biroului permanent din data de 4 februarie 2019, înregistrată la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări în data de 4 februarie 2019, prin care a transmis sesizarea PÎCCJ din 10 ianuarie 2019 (anexată adresei Biroului permanent); Adresă (răspuns) a Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări către PÎCCJ din data de 5 februarie 2019; Adresa PÎCCJ din 13 februarie 2019, înregistrată la aceeași Comisie la data de 22 februarie 2019; Adresă (răspuns) către PÎCCJ din 18 martie 2019; Adresa PÎCCJ din 14 octombrie 2019, înregistrată la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări la data de 17 octombrie 2019; Adresă (răspuns) către PÎCCJ din 28 octombrie 2019; Adresa PÎCCJ din 6 februarie 2020, înregistrată la aceeași comisie la data de 10 februarie 2020; adresă a Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări către Direcția generală legislativă din 12 februarie 2020, Adresă (răspuns) din partea Direcției generale legislative din 13 februarie 2020 (având anexat raportul Comisiei de validare a mandatelor de senator din 21 decembrie 2016); Adresă (răspuns) către PÎCCJ din 20 februarie 2020; Adresa PÎCCJ din 11 martie 2020, înregistrată la Comisia juridică la data de 1 aprilie 2020; Adresa PÎCCJ din 11 martie 2020 către secretarul general al Senatului; Memoriul senatorului Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu (cu documente atașate) adresat vicepreședintelui Senatului, cu atribuții de președinte (24 martie 2020); Adresa PÎCCJ din 16 martie 2020, înregistrată la Comisia juridică la data de 1 aprilie 2020; Adresa Biroului permanent din 27 martie 2020, înregistrată la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări la data de 1 aprilie 2020 și sesizarea PÎCCJ din 5 martie 2020, atașată; Adresă (răspuns) a Comisiei către Biroul permanent din 2 aprilie 2020, Adresa Biroului permanent din 6 aprilie 2020; Adresă (răspuns) a comisiei menționate către PÎCCJ din 7 aprilie 2020.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de președintele Senatului, punctele de vedere și actele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților în cadrul dezbaterilor, concluziile scrise depuse de acestea, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Admisibilitatea cererii formulate de către președintele Senatului

a) Titularii dreptului de sesizare a Curții Constituționale cu cereri de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională

48. Potrivit art. 146 lit. e) din Constituție, Curtea poate fi investită „**la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.**” În cauză, sesizarea a fost formulată de președintele Senatului, subiect de drept aflat în ipoteza textului citat, astfel încât, din această perspectivă, sunt îndeplinite condițiile de legalitate a sesizării.

b) Autoritățile publice ce pot fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională

49. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018, paragraful 55), autoritățile publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională sunt numai cele cuprinse în titlul III din Constituție, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, Guvernul, organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale, precum și organele autorității judecătorești (Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 58), respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii (Decizia nr. 988 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 24 noiembrie 2008). De asemenea, pot fi părți în conflictul juridic de natură constituțională prim-ministrul sau ministrul justiției atunci când își exercită o atribuție proprie, Ministerul Justiției sau chiar prefectul (Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, paragrafele 57 și 62).

50. În cauză, pretinsul conflict juridic de natură constituțională poartă între două autorități publice consacrate expres în Constituție, și anume Parlamentul României — Senat și Ministerul Public — PÎCCJ — Secția de urmărire penală și criminalistică, astfel că este îndeplinită condiția de legalitate a sesizării analizată, vizând părțile în conflict.

c) Obiectul cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională

51. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, conflictul juridic de natură constituțională presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate ori mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței ori în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor (Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005). Totodată, conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor, decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale (Decizia nr. 97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008). Curtea a mai statuat că textul art. 146 lit. e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea” (Decizia nr. 270 din 10 martie 2008). Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții, conflictele juridice de natură constituțională „nu se limitează numai la conflictele de competență, pozitive sau negative, care ar putea crea blocaje instituționale, ci vizează **orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției**” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009, Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 7 decembrie 2010, Decizia nr. 108 din 5 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014, Decizia nr. 285 din 21 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 28 iunie 2014, Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018, paragraful 120, sau Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 126).

52. Raportând acest înțeles al sintagmei „*conflict juridic de natură constituțională*” la cauza de față, Curtea constată că **situația litigioasă prezentată de președintele Senatului nu întrunește, sub aspectul obiectului, condițiile mai sus enunțate.** Susținerile cuprinse în motivarea acesteia se referă, într-adevăr, la competența autorităților publice implicate, însă nu pentru a rezolva o situație juridică conflictuală a cărei naștere „rezidă în mod direct în textul Constituției”, ci pentru a demonstra „**caracterul neîntemeiat al procedurii de urmărire penală a președintelui Senatului**” (a se vedea concluzia enunțată la fila 11 din motivarea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională).

53. Așa cum se poate constata, atât din partea introductivă a cererii formulate de președintele Senatului, cât și din motivarea acestei cereri și a concluziilor cu prilejul dezbaterilor la termenul de judecată, problema reală supusă Curții Constituționale este aceea de a stabili dacă „urmărirea penală a unui membru al Senatului României pentru acte de procedură parlamentară, **pe care le-a îndeplinit în strictă conformitate cu dispozițiile regulamentare** referitoare la exercitarea mandatului de senator” ar fi un abuz/exces de putere din partea Ministerului Public.

54. Astfel, din lecturarea punctelor de vedere depuse la dosar și a probelor/înscrisurilor aduse în susținerea acestora, se observă că argumentația părților în cauză **tinde să demonstreze: dintr-o perspectivă**, că membrul Senatului României/președintele în funcție vizat a procedat legal și regulamentar și că Ministerul Public/procurorul de caz a avut/are o conduită abuzivă; **din cealaltă perspectivă** că, dimpotrivă, membrul Senatului României/președintele în funcție nu a procedat legal și regulamentar și că Ministerul Public a avut/are o conduită legală. În acest sens sunt aduse ca argumente inclusiv considerente cuprinse în deciziile Curții Constituționale prin care s-au soluționat veritabile conflicte juridice de natură constituțională între diverse autorități publice — de altfel foarte

clare în privința conduitei de urmat pentru părțile în conflictele respective și a problemei juridice tranșate cu acele prilejuri, solicitându-se Curții să le aplice într-o situație concretă litigioasă unde sunt în discuție diverse aspecte de fapt și elemente prezentate pentru a demonstra conformarea/neconformarea părților în conflict cu norme și proceduri legale și regulamentare, după caz.

55. În acest registru sunt expuse în sesizare, în mod detaliat, situația de fapt, acte și fapte ale părților care s-au transmis și, respectiv, derulat pe parcursul a aproape un mandat parlamentar, pentru a proba — așa cum s-a mai menționat, că Președintele Senatului la care se referă sesizarea a procedat în cauză „**în strictă conformitate cu dispozițiile regulamentare referitoare la exercitarea mandatului de senator**”, iar **Ministerul Public prin reprezentanții săi a procedat abuziv în această cauză.** Or, verificarea modului de interpretare și de aplicare a normelor infraconstituționale nu intră în competența Curții Constituționale, al cărei rol este de garant al supremației Constituției. Prin prisma acestui rol, **atribuția de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională nu poate fi pervertită într-o cale de atac paralelă celei subsumate competenței instanțelor judecătorești, în scopul de a decide asupra unor fapte de respectare/nerespectare a normelor legale, regulamentare sau a altor acte date în baza și aplicarea legii.**

56. Astfel fiind, analiza comportamentului pretins excesiv al Ministerului Public/procurorului de caz, pe de o parte, și a atitudinii vinovate sau nu a Președintelui Senatului, concretizată în pretinsa tergiversare a adoptării hotărârii de vacantare a postului de senator, excedează competenței Curții Constituționale, acestea găsindu-și soluționarea în fața altor autorități, prin intermediul instrumentelor circumscrise de lege competenței specifice a acestora.

57. Constatând, pentru motivele enunțate, că situația litigioasă adusă în fața Curții Constituționale **nu este circumscrisă obiectului conflictului juridic de natură constituțională în sensul normelor constituționale de referință**, astfel cum au fost acestea interpretate prin deciziile obligatorii ale instanței constituționale, Curtea nu va proceda la analiza pe fond a acesteia. Astfel fiind, câtă vreme Curtea Constituțională nu s-a pronunțat pe fondul situației litigioase, ci exclusiv pe calificarea acesteia în raport cu conceptul de „*conflict juridic de natură constituțională*”, prezenta decizie nu afectează în niciun mod procedurile de natură regulamentară sau legală în curs.

58. Față de considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge cererea formulată de președintele Senatului și constată că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlament — Senatul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică, pe de altă parte.

Decizia se comunică președintelui Senatului, Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru completarea art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 755/2020 privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, precum și pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 264/2003 privind stabilirea acțiunilor și categoriilor de cheltuieli, criteriilor, procedurilor și limitelor pentru efectuarea de plăți în avans din fonduri publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 114 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 52 alin. (8) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La articolul 11 din Hotărârea Guvernului nr. 755/2020 privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 11 septembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, după litera p) se introduce o nouă literă, litera q), cu următorul cuprins:

„q) cheltuielile efectuate pentru testarea președinților, locțiitorilor acestora și a membrilor birourilor electorale ale secțiilor de votare organizate în străinătate pentru diagnosticarea COVID-19.”

Art. II. — În anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 264/2003 privind stabilirea acțiunilor și categoriilor de cheltuieli, criteriilor, procedurilor și limitelor pentru efectuarea de plăți în avans din fonduri publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 5 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul IV „Îndeplinirea angajamentelor care decurg din contractele privind achiziția de bunuri și servicii”, după numărul curent 4 se introduce un nou număr curent, numărul curent 5, cu următorul cuprins:

„5. Achiziționarea de produse și servicii, inclusiv închirierea de spații, de către misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate	a) existența unor contracte ferme încheiate în condițiile legii; b) se pot acorda avansuri de până la 30% din valoarea contractului.”
--	--

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 12 noiembrie 2020.
Nr. 986.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind utilizarea Sistemului european de management al traficului feroviar — ERTMS în realizarea interoperabilității sistemului feroviar din România cu sistemul feroviar al Uniunii Europene și modificarea/completarea unor regulamente și instrucțiuni din domeniul feroviar

Având în vedere Referatul Direcției transport feroviar nr. 37.214 din data de 9.09.2020,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) lit. a) și b) și art. 16 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020, art. 3 alin. (2) lit. m) pct. (i) și (ii) din anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Înainte de aplicarea sistemului de exploatare și gestionare a traficului cu instalații de control-comandă și semnalizare dotate cu sistemul ERTMS sau ETCS, administratorul a cărui infrastructură feroviară este dotată cu astfel de echipamente, precum și operatorii de transport feroviar ale căror mijloace de remorcare sunt dotate cu astfel de echipamente vor evalua și aprecia riscurile schimbării efectuate, fiecare pentru sistemul propriu, conform prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda de siguranță comună pentru evaluarea și aprecierea riscurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009.

(2) Pentru aplicarea sistemului de exploatare și gestionare a traficului cu instalații de control-comandă și semnalizare dotate cu sistemul ERTMS sau ETCS, administratorul a cărui infrastructură feroviară este dotată cu astfel de echipamente, precum și operatorii de transport feroviar ale căror mijloace de remorcare sunt dotate cu astfel de echipamente vor întocmi proceduri specifice de lucru, proceduri care vor face parte din propriul sistem de management al siguranței.

(3) Sistemul ERTMS sau ETCS asigură controlul continuu al vitezei trenurilor, prin echipamentele ETCS din cale și de la bordul locomotivei, componente ale instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

(4) În scopul identificării și gestionării comune a pericolelor și a măsurilor de siguranță aferente care trebuie aplicate la interfața activităților comune în exploatarea și gestionarea traficului cu instalații de control-comandă și semnalizare dotate cu sistemul ERTMS, administratorul de infrastructură împreună cu operatorii de transport feroviar elaborează reguli de exploatare.

(5) În vederea îndeplinirii cerințelor de interoperabilitate și siguranță feroviară, aplicarea sistemului de exploatare și gestionare a traficului cu instalații de control-comandă și semnalizare dotate cu sistemul ERTMS se face de administratorul de infrastructură, cu participarea operatorilor de transport feroviar și cu respectarea cerințelor din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 773/2019 al Comisiei din 16 mai 2019 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „exploatare și gestionarea traficului” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de abrogare a Deciziei 2012/757/UE și Regulamentul (UE) nr. 919/2016 al Comisiei din 27 mai 2016 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de control-comandă și semnalizare ale sistemului feroviar din Uniunea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Utilizarea sistemului ETCS se face de administratorul de infrastructură, cu participarea operatorilor de transport feroviar și

cu respectarea cerințelor din normele naționale de siguranță pentru exploatarea traficului feroviar și din procedurile specifice cuprinse în sistemele proprii de management al siguranței, inclusiv cele care trebuie aplicate la interfața activităților comune.

Art. 2. — Regulamentul de semnalizare nr. 004, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.482/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 și 814 bis din 3 octombrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:**

„(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (7), modul de exploatare și gestionare a traficului utilizând ERTMS sau ETCS se stabilește prin proceduri specifice de lucru ale administratorului de infrastructură a cărui infrastructură este dotată cu acest sistem.”

2. **La articolul 28, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:**

„(4¹) În cazul instalațiilor de centralizare electronică cu tehnică de calcul, semnalele luminoase de ieșire sau de ramificație, precum și semnalele luminoase de ieșire care fac funcția de semnal de ramificație pentru o direcție de mers care permit accesul pe linii înzestrate cu bloc de linie automat se dotează cu indicație de chemare cu dependențe de excludere a parcursurilor între stații.”

3. **La articolul 28, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:**

„(5¹) În cazul instalațiilor de centralizare electronică cu tehnică de calcul, semnalele luminoase de parcurs care fac funcția de semnal de ieșire pentru o direcție de mers înzestrată cu bloc de linie automat se dotează cu indicație de chemare cu dependențe de excludere a parcursurilor între stații.”

4. **La articolul 28, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:**

„(6¹) În cazul instalațiilor de centralizare electronică cu tehnică de calcul, semnalele luminoase de intrare care fac și funcția de semnal de ramificație pentru o direcție de mers înzestrată cu bloc de linie automat se dotează cu indicație de chemare cu dependențe de excludere a parcursurilor între stații, care se folosește atât pentru intrarea trenurilor, cât și pentru circulația trenurilor în direcția de mers înzestrată cu bloc de linie automat.”

5. **La articolul 28, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:**

„(7¹) La instalațiile de centralizare electronică cu tehnică de calcul care permit accesul trenului pe linie înzestrată cu BLA, indicația de chemare cu dependențe de excludere a parcursurilor între stații, la semnalele luminoase de ieșire, parcurs și ramificație, precum și la semnalele luminoase de

intrare/ieșire/parcurs care fac și funcția de semnal de ramificație pentru o direcție de mers, permite circulația trenului cu viteza de cel mult 20 km/h, cu deosebită atenție peste schimbătoarele de cale la ieșire.”

6. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) La semnalizarea cu trepte multiple de viteză, semnalele luminoase de ieșire dau indicații diferite, după cum stația este situată pe secție:

a) înzestrată cu bloc de linie automat având semnale de trecere ale blocului de linie automat;

b) înzestrată cu dependență directă între stații, realizată pe principiile blocului de linie automat, la care indicațiile semnalelor de ieșire sunt în dependență cu indicațiile semnalelor de intrare din stația următoare;

c) neînzestrată cu bloc de linie automat și fără instalație de dependență directă între stații.

(2) La instalațiile de centralizare electronică cu tehnică de calcul care permit accesul trenului pe linie înzestrată cu BLA, semnalele luminoase de ieșire se dotează cu indicație de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații.”

7. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) La semnalizarea cu trepte multiple de viteză, semnalele luminoase de ramificație sau semnalele luminoase care fac și funcția de semnal de ramificație pentru o direcție de mers dau indicații diferite, după cum ramificația este situată pe secție:

a) înzestrată cu bloc de linie automat, la care indicațiile sunt aceleași cu cele ale semnalelor de intrare;

b) neînzestrată cu bloc de linie automat la care indicațiile sunt aceleași cu cele ale semnalelor de ieșire către linia curentă neînzestrată cu bloc de linie automat — figurile 89, 90 și 92.

(2) La instalațiile de centralizare electronică cu tehnică de calcul care permit accesul trenului pe linie înzestrată cu BLA, semnalele luminoase de ramificație sau semnalele luminoase care fac și funcția de semnal luminos de ramificație pentru o direcție de mers se dotează cu indicație de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații.”

8. La articolul 79, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (3¹)—(3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul unei stații sau linii ramificate din stație/linie curentă aflate pe o secție de circulație înzestrată cu instalații de bloc de linie automat, cu excepția celor înzestrate cu bloc de linie automat simplificat (fără semnale de trecere), pe cale simplă sau pe cale dublă cu sens banalizat dacă stația este dotată cu instalație de centralizare electronică cu tehnică de calcul expedierea trenurilor se face în baza indicației de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații. Impiegatul de mișcare așteaptă ca primul tren expediat să parcurgă primul sector de bloc, însă nu mai puțin de 5 minute, după care expediază următorul tren pe baza indicației de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații, a semnalului luminos de ieșire. În acest caz mecanicul conduce trenul cu viteza de cel mult 20 km/h peste schimbătoarele de cale la ieșire.

(3²) În cazul unei stații sau linii ramificate din stație/linie curentă aflată pe o secție de circulație înzestrată cu instalații de bloc de linie automat simplificat (fără semnale de trecere), pe cale simplă sau pe cale dublă cu sens banalizat, dacă stația este dotată cu instalație de centralizare electronică cu tehnică de calcul, expedierea trenurilor se face în baza indicației de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații. Impiegatul de mișcare așteaptă ca primul tren expediat să elibereze linia curentă, după care expediază următorul tren pe baza indicației de chemare cu dependențe de excludere a

parcurșurilor între stații, a semnalului luminos de ieșire. În acest caz mecanicul conduce trenul cu viteza de cel mult 20 km/h peste schimbătoarele de cale la ieșire.

(3³) În cazurile în care indicația de chemare cu dependențe de excludere a parcurșurilor între stații nu poate fi afișată, precum și în cazurile în care circulația trenurilor se face pe linia din stânga a căii duble se trece la circulația trenurilor pe bază de cale liberă conform prevederilor alin. (2) și (3).”

9. La articolul 124, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 124. — (1) Pentru permiterea ieșirii trenurilor din stațiile centralizate electrodinamic sau electronic spre liniile duble, dotate cu instalații de bloc de linie automat banalizat sau cu instalații de bloc de linie automat specializat, dar cu dependențe de excludere între stații pe linia din stânga a căii duble, la semnalele luminoase de ieșire, precum și la semnalele luminoase de ramificație sau care fac și funcția de semnal luminos de ramificație pentru o direcție de mers se montează un indicator pentru semnalizarea ieșirii trenurilor pe linia din stânga a căii duble.”

Art. 3. — Normele specifice pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.853/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 9 ianuarie 2019, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Se interzice remorcarea trenului cu dispozitivul de siguranță și vigilență DSV defect și/sau cu instalația de control punctual al vitezei — INDUSI/PZB de pe locomotivă defectă.

(2) Se interzice remorcarea trenului cu dispozitivul de siguranță și vigilență DSV defect și/sau cu defecte la echipamentul ERTMS sau ETCS de bord care nu mai permit supravegherea mecanicului de tren în niciun mod de circulație ETCS.

(3) În cazul locomotivelor echipate la bord atât cu instalație de control punctual al vitezei — INDUSI/PZB, cât și cu echipament ERTMS sau ETCS, dacă unul dintre acestea se defectează, se admite remorcarea trenului utilizând instalația/echipamentul rămasă/rămas funcțional(ă), conform reglementărilor specifice.

(4) Se interzice remorcarea trenului cu dispozitivul de siguranță și vigilență DSV defect și/sau cu defecte la ambele instalații/echipamente precizate la alin. (3).

(5) În cazul în care defectele precizate la alin. (1), (2) și (4) apar în parcurs, mecanicul trenului declară locomotiva defectă, avizează impiegatul de mișcare, denumit în continuare *IDM*, despre defectul produs și solicită locomotivă de ajutor care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei.”

2. La articolul 17, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) instalație de control al vitezei trenului la semnale, respectiv inductor pentru instalația autostop — echipamentul din cale și/sau instalație ERTMS sau ETCS din cale, în stare de funcționare, pe secțiile de circulație dotate sau nu cu sistem de bloc de linie automat — BLA;

d) instalație de control punctual al vitezei trenului — INDUSI/PZB de la bord și/sau instalație de control continuu al vitezei trenului prin echipamentul ERTMS/ETCS de la bord, în stare de funcționare.”

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN**privind aprobarea Condițiilor de închiriere a rețelei de telecomunicații C.F.R.,
cu excepția rețelei GSM-R, cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice
aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor
și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.**

În temeiul art. 111 alin. (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 569/2006 privind aprobarea Condițiilor de închiriere a instalațiilor de tracțiune electrică și de electroalimentare și a rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, ale infrastructurii feroviare publice,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Condițiile de închiriere a rețelei de telecomunicații C.F.R., cu excepția rețelei GSM-R, cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi

Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

București, 29 octombrie 2020.

Nr. 1.983.

ANEXĂ

CONDIȚII**de închiriere a rețelei de telecomunicații C.F.R., cu excepția rețelei GSM-R, cu echipamentele aferente,
parte a infrastructurii feroviare publice aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii
și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.**

Art. 1. — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. poate să închirieze către Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A., cu acordul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, rețeaua de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice, cu excepția rețelei GSM-R.

Art. 2. — (1) Închirierea rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, cu excepția rețelei GSM-R, parte a infrastructurii feroviare publice, se face pe bază de contract de închiriere încheiat între Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. și Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1), care se închiriază, nu pot face obiectul subînchirierii.

(3) Contractul de închiriere prevăzut la alin. (1) se încheie pe o durată de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii succesive a duratei de închiriere.

Art. 3. — Chiria stabilită în contractul de închiriere este de 25% din veniturile obținute de Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A. din asigurarea serviciilor aferente surplusului de capacitate rezultat din exploatarea rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice, cu excepția rețelei GSM-R.

Art. 4. — Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A. care ia în închiriere rețeaua de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele

aferente, cu excepția rețelei GSM-R, parte a infrastructurii feroviare publice, are obligația să exploateze bunurile care fac obiectul contractului de închiriere cu diligența unui bun proprietar, pentru a conserva și dezvolta valoarea acestora pe toată durata contractului de închiriere.

Art. 5. — (1) Referatul privind oportunitatea închirierii rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, cu excepția rețelei GSM-R, parte a infrastructurii feroviare publice, se avizează de consiliul de administrație în conformitate cu art. 19 lit. e) din Statutul Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 privind înființarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Referatul privind oportunitatea închirierii rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, cu excepția rețelei GSM-R, parte a infrastructurii feroviare publice, avizat de Consiliul de administrație al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., se transmite Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor în vederea obținerii avizului prevăzut la art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Referatul privind oportunitatea închirierii rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, cu excepția rețelei GSM-R, parte a infrastructurii feroviare publice, avizat de Consiliul de administrație al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., împreună cu avizul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor obținut conform alin. (2), se transmite spre aprobarea închirierii de Adunarea generală a acționarilor Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Art. 6. — Bunurile care se închiriază se stabilesc pe bază de protocol de predare-primire încheiat între părțile contractante și constituie anexă la contractul de închiriere care se va încheia în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 7. — În procesul de administrare a bunurilor prevăzute la art. 2 alin. (1), Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A. se substituie în toate drepturile și obligațiile Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. care decurg din această administrare, conform legislației specifice în vigoare.

Art. 8. — Potrivit art. 22 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, veniturile obținute în conformitate cu prevederile art. 3 se utilizează de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. pentru lucrări și servicii de întreținere și reparație curentă a bunurilor proprietate publică a statului primite prin concesionare, pentru lucrări și servicii de reparații capitale/reînnoire, reabilitare și modernizare la infrastructura feroviară publică, pentru lucrări de intabulare a terenurilor proprietate publică a statului primite prin concesionare și pentru acoperirea unor cheltuieli de administrare și funcționare a infrastructurii feroviare publice.

Art. 9. — Veniturile obținute de Societatea Telecomunicații C.F.R. — S.A. aferente surplusului de capacitate rezultat din exploatarea rețelei de telecomunicații C.F.R., cu echipamentele aferente, parte a infrastructurii feroviare publice, cu excepția rețelei GSM-R, vor fi utilizate astfel:

a) 25% din veniturile obținute reprezintă contravaloarea chiriei menționate la art. 3 care revine Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.;

b) 75% din veniturile obținute vor fi utilizate exclusiv pentru lucrări și servicii de reabilitare și modernizare la infrastructura feroviară publică de telecomunicații C.F.R.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind completarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale pct. 12.2.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul II „Modalitatea de raportare a datoriei publice” din Normele metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 6 se introduc două noi puncte, punctele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„6¹. În scopul elaborării Contului general anual al datoriei publice și a Raportului anual privind datoria publică guvernamentală, se va prezenta serviciul datoriei publice guvernamentale, cuprinzând totalitatea sumelor reprezentând rate de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri aferente datoriei publice guvernamentale provenind din finanțările rambursabile angajate pe baze contractuale sau garantate de către Guvern, prin Ministerul Finanțelor Publice, pentru anul pentru care se face raportarea, fără a include rambursările din împrumuturile temporare din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului, precum și rambursările aferente instrumentelor de cash management. Separat se va prezenta

serviciul aferent rambursărilor din împrumuturile temporare din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului și al instrumentelor de cash management (atrageri de depozite, operațiuni repo și altele asemenea), contractate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin Trezoreria Statului.

6². Serviciul datoriei publice guvernamentale, cuprinzând totalitatea sumelor reprezentând rate de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri aferente datoriei publice guvernamentale provenind din finanțările rambursabile angajate pe baze contractuale sau garantate de către Guvern, prin Ministerul Finanțelor Publice, exprimat în valutele de contract ale împrumuturilor, se prezintă prin transformarea în lei a valutelor, utilizând cursurile valutare medii anuale comunicate de Banca Națională a României la sfârșitul anului pentru care se face raportarea.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 12 noiembrie 2020.
Nr. 2.981.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

100 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 252528